

КОНСТИТУЦІЙНЕ ТА АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО

УДК 342.9(045)

С. Т. Гончарук,
кандидат юридичних наук, професор

ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ З КОРУПЦІЄЮ

Національний авіаційний університет
проспект Космонавта Комарова, 1, 03680, Київ, Україна
E-mail: kafedra92@ukr.net

Мета: у статті досліджуються окремі положення чинного антикорупційного законодавства України, аналізуються юридичні склади адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією. **Методи дослідження:** логіко-понятійний, порівняльно-статистичний, пізнавально-аналітичний та ін. **Результати:** визначається поняття адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, розглядаються ознаки їх юридичних складів. Висловлені окремі пропозиції щодо підвищення ефективності протидії корупції. **Обговорення:** специфіка застосування адміністративної відповідальності за адміністративні проступки, пов'язані з корупцією.

Ключові слова: корупція, антикорупційне законодавство України, юридичні склади адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією.

Постановка проблеми та її актуальність. Сьогодні корупція в Україні, без сумніву, є однією з найгостріших, найактуальніших проблем, яка потребує невідкладного розв'язання. Вона перетворилася на одну з основних загроз національній безпеці, стоїть на першому місці серед всіх інших негативних, антисоціальних явищ у нашому суспільстві і продовжує своє повсюдне поширення, не дивлячись на здійснені нашою владою кроки. Так, згідно з рейтингом Transparency International за Індексом сприйняття корупції за підсумками 2017 року Україна посіла ганебне 130 місце серед 180 країн світу [1]. Ситуація за минулий рік порівняно з попередніми роками не надто покращилась. Україна отримала 30 балів із 100 можливих і піднялась на одну позицію порівняно з 2016 роком. Наша країна входить до групи країн «Підвищені ризики». Щодо цього у неї найгірший показник у Європі.

Безперечно, з таким станом корупційної загрози потрібно боротися всіма можливими засобами. Крім іншого, ефективна боротьба з нею

можлива за умови належного антикорупційного законодавства, яке у нас останнім часом удосконалюється. У 2014 р. це законодавство було значно оновлене. Зокрема, були прийняті закони України: «Засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014–2017 роки», «Про Національне антикорупційне бюро України», «Про запобігання корупції», «Про очищення влади» та ін. Ці закони є базовими документи, які містять основні принципи правової протидії корупції та причинам, які її зумовлюють. При цьому досить важливими є проблеми правильного і ефективного застосування оновленого законодавства в правоохоронній практиці. В цьому відношенні актуальними є питання належної теоретико-правової інтерпретації окремих положень згаданого законодавства та практики його застосування.

Аналіз досліджень і публікацій. Останнім часом дослідженню питань застосування правових засобів у сфері запобігання та протидії ко-

рупції в Україні приділяється значна увага вітчизняних науковців. Цим питанням різнопланового характеру присвятили свої дослідження такі вчені-юристи, як С.М. Алфьоров, І.Л. Бородин, А.В. Гайдук, М.І. Камлик, М.М. Луценко, М.І. Мельник, Є.В. Невмержицький, О.С. Півненко, А.І. Редька, Ф.М. Решетников, С.С. Рогульський, О.П. Савчук, О.В. Сердюк, С.М. Сєрьогін, О.Ю. Смоленський, О.В. Терещук, М.І. Хавронюк, О. Хмара, Л.І. Щербина, А.О. Яфонкін та ін. Вони досить детально дослідили окремі аспекти чинного на той час антикорупційного законодавства та практики його застосування і висловили обґрунтовані пропозиції щодо його подальшого удосконалення.

Водночас, за останні роки в антикорупційне законодавство України знову було внесено ряд змін, які потребують певного теоретико-правового осмислення. Зокрема, це стосується змін до гл. 13-А Кодексу України про адміністративні правопорушення, в якій передбачена відповідальність за адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією. Цим зумовлюється актуальність, наукове і практичне призначення даної публікації та її зміст.

Метою статті є дослідження окремих аспектів сучасного антикорупційного законодавства, аналіз юридичних складів адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, визначення певних особливостей застосування заходів адміністративної відповідальності за їх вчинення, а також висловлення окремих пропозицій щодо удосконалення чинного антикорупційного законодавства.

Виклад основного матеріалу. Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за корупційні правопорушення» від 07.04.2011 р. Кодекс України про адміністративні правопорушення (далі - КУпАП) було доповнено гл. 13-А «Адміністративні корупційні правопорушення» (ст.ст. 172-2–172-9), якою передбачалась адміністративна відповідальність за цілий ряд малозначних корупційних правопорушень. Така відповідальність наставала у вигляді штрафів у досить великих розмірах, а за окремі проступки – крім цього і конфіскації як додаткового адміністративного стягнення [2].

Проте згаданий закон, не дивлячись на його прогресивність, за три роки своєї дії не вніс помітних позитивних зрушень у справу протидії корупції. Виникла необхідність пошуку більш досконалого репресивно-правового механізму, який би крім посилення правової відповідальності за корупційні діяння передбачав і відповідні превентивно-правові важелі щодо усунення цілого ряду умов та обставин, які спричиняють можливості корупційних проявів у різних сферах соціального життя. Тому з урахуванням потенційної можливості того, що кримінально-правові санкції за корупційні прояви будуть більш ефективними, а також зважаючи на міжнародні стандарти з цих питань, законодавець у 2013-2014 роках вніс відповідні зміни до КУпАП та Кримінального кодексу України, передбачивши замість адміністративної кримінальну відповідальність за порушення обмежень щодо використання службового становища (ст. 364 ККУ) та за пропозицію або надання неправомірної вигоди (ст. 368 ККУ). Таким чином, ст.ст. 172-2 та 172-3 КУпАП були виключені із КУпАП.

Отже, Законом України «Про запобігання корупції» від 14.10.2014 р. адміністративна відповідальність передбачена лише за правопорушення, пов'язані з корупцією, тобто діяння, що не містять ознак корупції, але порушують встановлені антикорупційним законом вимоги, заборони та обмеження [3]. У зв'язку з цим глава 13-А дістала назву «Адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією». Були внесені і інші зміни і доповнення до КУпАП, у т.ч. встановлена адміністративна відповідальність у вигляді штрафу за невиконання законних вимог (приписів) Національного агентства з питань запобігання корупції (далі - НАЗК) - ст. 188-46 КУпАП.

Главою 13-А КУпАП передбачені наступні види адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією:

- порушення обмежень щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності (ст. 172-4);
- порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків (ст. 172-5);

– порушення вимог фінансового контролю (ст. 172-6);

– порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів (ст. 172-7);

– незаконне використання інформації, що стала відома особі у зв'язку з виконанням службових повноважень (ст. 172-8);

– невжиття заходів щодо протидії корупції (ст. 172-9 КУпАП);

– порушення заборони розміщення ставок на спорт, пов'язаних з маніпулюванням офіційним спортивним змаганням (ст. 172-9-1 КУпАП).

Певною мірою з цими правопорушеннями безпосередньо пов'язане і правопорушення, відповідальність за яке передбачена ст. 188-46 КУпАП.

Пристаючи до більш детального юридичного аналізу складів адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, зауважимо, що даній категорії правопорушень властиві всі загальноправові ознаки, які характерні для будь-яких інших адміністративних проступків. Це такі, як: протиправність діяння (дії чи бездіяльності); суспільна небезпека (суспільна шкода) таких діянь; наявність вини у їх вчиненні; їх адміністративна караність; наявність специфічного об'єкта посягання [4, с. 26].

Крім названих ознак адміністративним правопорушенням властивий ще ряд характерних конструктивних ознак (елементів), які, базуючись на основі загальноправових ознак, утворюють конструкцію тих чи інших проступків і формують їх юридичні склади. Адміністративно-правова теорія визначає склад адміністративного правопорушення як єдність встановлених законом об'єктивних і суб'єктивних ознак, що характеризують конкретне протиправне діяння як певне адміністративне правопорушення [5, с. 19].

Тобто, склад адміністративного правопорушення — це абстрактний опис діяння (подій, фактів, явищ), що являє собою фіксацію в законі найтипівіших, характерних для того чи іншого проступка ознак. Таку сукупність ознак, тобто юридичний склад адміністративного проступка, формують чотири складових елементи, а саме це: об'єкт та об'єктивна сторона (характеризують зовнішню сторону проступка); суб'єкт та

суб'єктивна сторона (характеризують внутрішню сторону проступка) [6, с. 20].

Відповідно до цих конструктивних ознак (елементів) проаналізуємо юридичні склади адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією.

В адміністративно-правовій науці прийнято вважати, що загальним об'єктом адміністративних проступків є суспільні відносини, що складаються переважно у сфері публічного управління, урегульовані здебільшого нормами адміністративного права, які охороняються адміністративними санкціями [7, с. 433]. Залежно від рівня узагальнення виділяють також:

– родовий об'єкт – це окремі однорідні групи суспільних відносин, які в сукупності складають загальний об'єкт (наприклад, відносини, пов'язані із запобіганням та протидією корупції);

– видовий об'єкт – складовий вид родового об'єкту, відокремлена група суспільних відносин, загальних для певного виду проступків (наприклад, відносини, пов'язані з фінансовим контролем, конфліктом інтересів);

– безпосередній об'єкт – окремі відносини, яким спричиняється шкода конкретним адміністративним правопорушенням (наприклад, порушення встановлених законом обмежень щодо отримання подарунків).

Родовим об'єктом адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, є сукупність відносин, що складаються у сфері забезпечення обмежень та усунення умов щодо можливих корупційних проявів.

Безпосереднім об'єктом адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, є конкретне правовідношення або певна сукупність правовідносин у сфері запобігання та протидії корупції, на які посягає те чи інше конкретне правопорушення. В своїй сукупності вони формують родовий, а в подальшому і видовий об'єкт даної категорії проступків.

В окремих випадках безпосереднім об'єктом цих правопорушень може бути і предмет посягання, зокрема подарунки, валютні рахунки, майновий стан, інформація та ін., на що вказується в ст. 24 КУпАП та окремих статтях гл. 13-А КУпАП. Подарунок закон визначає як

грошові кошти або інше майно, переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, які надають або одержують безоплатно чи за ціною, нижчою від мінімальної ринкової.

Важливим і невід'ємним елементом складу правопорушення є об'єктивна сторона проступка - зовнішній прояв протиправного посягання на певний об'єкт. Саме за ознаками об'єктивної сторони адміністративні проступки найбільш рельєфно відмежовуються один від іншого. Як відомо, об'єктивна сторона включає в себе передусім такі ознаки, як: саме протиправне діяння – дію чи бездіяльність; шкідливі наслідки діяння; причинний зв'язок між протиправним діянням та шкідливими наслідками, що настали; час, місце, умови, способи та засоби вчинення правопорушення.

Більшість адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, вчиняється у формі протиправних дій. Зокрема, це: порушення обмежень щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності (ст. 172-4 КУпАП); неправомірне одержання подарунка (ст. 172-5); порушення вимог фінансового контролю (окремі форми такого порушення – наприклад, подання завідомо неправдивих відомостей у декларації – ч. 4 ст. 172-6); вчинення дій чи прийняття рішень в умовах реального конфлікту інтересів (ч. 2 ст. 172-7); незаконне розголошення або використання в інший спосіб особою у своїх інтересах інформації, яка стала їй відома у зв'язку з виконанням службових повноважень (ст. 172-8); порушення заборони розміщення ставок на спорт, пов'язаних з маніпулюванням офіційним спортивним змаганням (ст. 172-9-1 КУпАП).

Протиправне діяння може характеризуватись як просте – однократна (одноактна) дія (наприклад, подання недостовірних відомостей у декларації) та складне, яке може проявлятися у різних формах, зокрема охоплювати:

– декілька різних дій (зокрема, порушення вимог фінансового контролю);

– альтернативні дії (наприклад, порушення обмежень щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності, незаконне використання інформації та ін.). Кожна з альтернативних дій у таких випадках уже сама по собі є до-

статньою підставою для притягнення до адміністративної відповідальності. Однак особа не скоює нового проступка, якщо вона послідовно вчиняє навіть всі альтернативні дії;

– збірні дії (це стосується, наприклад, випадків неодноразових протиправних дій, як би вони не визначались в конструкціях окремих статей – повторність, систематичність, злісність – характерно щодо порушення заборони розміщення ставок на спорт, пов'язаних з маніпулюванням офіційним спортивним змаганням (ст. 172-9-1 КУпАП);

– тривалі дії при тривалих правопорушеннях, тобто такі, які почавшись з певної протиправної дії чи бездіяльності, тривають потім безперервно шляхом невиконання (порушення) певних обов'язків - наприклад, заняття державного службовця підприємницькою діяльністю – ст. 172-4 КУпАП);

– епізодично повторювані дії при продовжуваних проступках (це, зокрема, окремі випадки порушення заборони розміщення ставок на спорт, пов'язаних з маніпулюванням офіційним спортивним змаганням (ст. 172-9-1 КУпАП); порушення вимог фінансового контролю (ст. 172-6 КУпАП) та ін.

Рідше цим адміністративним проступкам властива протиправна бездіяльність. Це, зокрема, неповідомлення про відкриття валютного рахунка в установі банку-нерезидента або про суттєві зміни в майновому стані (ч. 2 ст. 172-6 КУпАП); неповідомлення особою у встановлених випадках та порядку про наявність у неї реального конфлікту інтересів (ч. 1 ст. 172-7 КУпАП); невжиття передбачених заходів посадовою особою органу державної влади, посадовою особою місцевого самоврядування, юридичної особи, їх структурних підрозділів у разі виявлення корупційного правопорушення (ст. 172-9 КУпАП). До цієї групи правопорушень потрібно віднести також і невиконання законних вимог (приписів) НАЗК (ст. 188-46 КУпАП).

Така ознака, як спосіб вчинення правопорушення, передбачена як кваліфікуюча лише для деяких проступків цієї категорії. Зокрема, це ст. 172-8 КУпАП (вчинення правопорушення шляхом незаконного розголошення або використання в інший спосіб особою у своїх інтересах

інформації, яка стала їй відома у зв'язку з виконанням службових повноважень); ст. 172-9-1 (порушення заборони розміщення ставок на спорт, пов'язаних з маніпулюванням спортивним змаганням).

Час, як кваліфікуюча ознака об'єктивної сторони адміністративних проступків, пов'язаних з корупцією, характерна передусім для такого правопорушення, як порушення вимог фінансового контролю, а саме це несвоєчасне подання без поважних причин декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування; несвоєчасне повідомлення про відкриття валютного рахунка в установі банку-нерезидента або про суттєві зміни в майновому стані (ст. 172-6 КУпАП); неповідомлення особою у встановлених законом випадках та порядку про наявність у неї реального конфлікту інтересів (ч. 1 ст. 172-7 КУпАП).

Шкідливі наслідки та їх причинний зв'язок з протиправним діянням, як факультативні ознаки правопорушень, пов'язаних з корупцією, властиві лише окремим проступкам цієї категорії з матеріальними складами (зокрема, це проступки, пов'язані з одержанням неправомірної вигоди (ст. ст. 172-9-1, 172-6 КУпАП), подарунка (ст. 172-5 КУпАП). Розмір шкідливих наслідків інколи має суттєве значення для кваліфікації правопорушення як адміністративного проступка або як злочину (у випадках отримання дарунка; одержання неправомірної вигоди при розміщенні ставок на спорт в розмірі, що не перевищує двадцяти прожиткових мінімумів для працездатних осіб; подання завідомо недостовірних відомостей у декларації щодо майна або об'єкта декларування, що має вартість, якщо такі відомості відрізняються від достовірних на суму від 100 до 250 прожиткових мінімумів для та ін.).

Умови вчинення правопорушення, як факультативні ознаки об'єктивної сторони цих проступків, стосуються передусім порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів. Зокрема, ч. 2 ст. 172-7 КУпАП передбачає відповідальність за вчинення дій чи прийняття рішень в умовах реального конфлікту інтересів. Крім іншого, слід мати на увазі, що згідно з ч. 4 ст. 23 Закону «Про запобігання корупції» (визначає обмеження щодо одержання подарунків) рішення, прийняті уповноваженою

особою на користь особи, від якої вона чи її близькі особи отримали подарунок, вважаються такими, що прийняті в умовах конфлікту інтересів, і відповідно до ст. 67 цього Закону такі нормативно-правові акти чи рішення підлягають скасуванню або можуть бути визнані незаконними в судовому порядку.

Досить суттєвою кваліфікуючою ознакою об'єктивної сторони більшості проступків, пов'язаних з корупцією, є повторність окремих порушень, за вчинення яких особа протягом року піддавалась адміністративному стягненню. За рецидивні випадки таких порушень передбачено більш суворе адміністративне покарання порівняно з попередніми.

Наступним елементом юридичного складу адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, є його суб'єкти. Для цих правопорушень передбачені передусім спеціальні суб'єкти. Їх перелік визначено насамперед відповідними статтями КУпАП із посиланням на ст. ст. 3 та 45 Закону України «Про запобігання корупції». До них відносяться:

1) особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (зокрема, це вищі посадові особи держави; депутати всіх рівнів; державні службовці та посадові особи місцевого самоврядування; посадові особи військових та правоохоронних формувань; посадові та службові особи органів суду та прокуратури; члени НАЗК, ЦВК та ін.);

2) особи, які прирівнюються до осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування;

3) особи, які постійно або тимчасово обіймають посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або уповноважені на виконання таких обов'язків у юридичних особах приватного права незалежно від організаційно-правової форми;

4) кандидати у депутати всіх рівнів представницької влади;

5) фізичні особи, які насамперед здійснюють діяльність, пов'язану із запобіганням, протидією корупції, імплементацією стандартів у сфері антикорупційної політики, моніторингом цієї політики в Україні та ін. До цієї категорії, на наш погляд, слід віднести і суб'єктів правопорушен-

ня, передбаченого ст. 188-46 КУпАП (невиконання законних вимог НАЗК).

Слід зауважити, що військові посадові особи ЗСУ та інших військових формувань, поліцейські та інші прирівняні до них особи відповідно до ст. 15 КУпАП за вчинення ними адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, несуть адміністративну відповідальність на загальних засадах.

Наступним елементом юридичного складу адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, є суб'єктивна сторона, яка включає ознаки, що визначають вину (обов'язкова ознака), мотив та мету (факультативні ознаки).

Вина особи за вчинення адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, проявляється, як правило, у формі умислу, тобто вина особа: а) усвідомлювала протиправний характер свого діяння б) передбачала його шкідливі наслідки; в) свідомо бажала або допускала настання цих наслідків.

Потрібно зазначити, що мета і мотив вчинення адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, є корисливими, але на кваліфікацію цих правопорушень, як правило, не впливають.

Зауважимо, що диспозиції багатьох статей глави 13-А КУпАП є відсильними, тобто з метою конкретизації певних обставин правопорушень, пов'язаних з корупцією, виникає необхідність звертатись до спеціальних правил, встановлених окремими законами (наприклад, законами «Про запобігання корупції», «Про державну службу» та ін.).

Санкціями за вчинення проступків, пов'язаних з корупцією, є штраф (основне адміністративне стягнення), а також додаткові - конфіскація та позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, які в більшості випадків застосовуються одночасно.

Аналізуючи законодавчу регламентацію застосування згаданих санкцій, варто звернути увагу на необхідність внесення деяких змін в окремі статті КУпАП, а саме в ст. ст. 25 та 36 Кодексу стосовно того, що за одне адміністративне правопорушення може бути накладено одне основне адміністративне стягнення або одне основне і одне або два додаткові адміністративні стягнення (як це сьогодні визначено в са-

нкціях за більшість адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією).

Висновки. У підсумку зазначимо, що в механізмі соціально-правових заходів протидії корупції важливе місце належить заходам адміністративної відповідальності. Ці заходи повинні застосовуватись комплексно з антикорупційними заходами превентивного, карального та іншого соціально-правового впливу. Створення результативної системи запобігання корупції, здійснення широких превентивних заходів її протидії, усунення її соціальних передумов є одним із важливих напрямків ефективної боротьби з корупцією в нашій країні. Водночас, хотілось би зауважити, що заміна заходів адміністративної відповідальності за незначні корупційні прояви кримінально-правовими санкціями, на наш погляд, є дещо передчасною.

Викладений у статті матеріал може слугувати підґрунтям для поглиблення теоретико-правової інтерпретації вітчизняного антикорупційного законодавства, подальшого його удосконалення та підвищення ефективності його практичного застосування.

Література

1. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.rbc.ua/rus/news/antikorrupsionnyu-sud-vlyaetsya-fundamentalnoy-1519283878.html>
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 р. № 8073-X // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1984. – Додаток до № 51. — Ст. 1122 (з наст. змінами).
3. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовтня 2014 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 49. – Ст. 2056.
4. Колпаков В. К. Адміністративна відповідальність: навч. посіб. / В. К. Колпаков. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 255 с.
5. Бахрах Д. Н. Состав административного проступка / Д. Н. Бахрах. – Свердловск, 1987. – 112 с.
6. Гончарук С. Т. Адміністративна відповідальність: навч. посіб. / С. Т. Гончарук, І. М. Сопілко. – К.: НАУ, 2015. – 87 с.
7. Адміністративне право України. Академ. курс: підруч.: У 2 т. – Т. I. / ред. колегія В. Б. Авер'янов (голова). – К.: Вид. «Юр. думка», 2007. – 584 с.

References

1. [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <https://www.rbc.ua/rus/news/antikorrupcionnyy-sud-vlyaetsya-fundamentalnoy-1519283878.html>

2. *Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennja vid 7 grudnja 1984 r. № 8073-X* // Vidomosti Verhovnoi' Rady URSR. – 1984. – Dodatok do № 51. — St. 1122 (z nast. zminamy).

3. *Pro zapobiganja korupcii'*: Zakon Ukrainy vid 14 zhovtnja 2014 r. // Vidomosti Verhovnoi' Rady Ukrainy. – 2014. – № 49. – St. 2056.

4. *Kolpakov V. K.* Administratyvna vidpovidal'nist': navch. posib. / V. K. Kolpakov. – K.: Jurinkom Inter, 2008. – 255 s.

5. *Bahrah D. N.* Sostav admynystratyvnogo prostupka / D. N. Bahrah. – Sverdlovsk, 1987. – 112 s.

6. *Goncharuk S. T.* Administratyvna vidpovidal'nist': navch. posib. / S. T. Goncharuk, I. M. Sopilko. – K.: NAU, 2015. – 87 s.

7. *Administratyvne pravo Ukrainy.* Akadem. kurs: pidruch.: U 2 t. – T. I. / red. kolegija V. B. Aver'janov (golova). – K.: Vyd. «Jur. dumka», 2007. – 584 s.

С. Т. Гончарук

ЮРИДИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ АДМИНИСТРАТИВНЫХ ПРАВОНАРУШЕНИЙ, СВЯЗАННЫХ С КОРРУПЦИЕЙ

Национальный авиационный университет
проспект Космонавта Комарова, 1, 03680, Киев, Украина
E-mail: kafedra92@ukr.net

Цель: в статье исследуются отдельные положения действующего антикоррупционного законодательства Украины, анализируются юридические составы административных правонарушений, связанных с коррупцией. **Методы исследования:** логико-понятийный, сравнительно-статистический, познавательный-аналитический и др. **Результаты:** определяется понятие административных правонарушений, связанных с коррупцией, рассматриваются признаки их юридических составов. Высказаны отдельные предложения по повышению эффективности борьбы с коррупцией. **Обсуждение:** специфика применения административной ответственности за административные проступки, связанные с коррупцией.

Ключевые слова: коррупция, антикоррупционное законодательство, юридические составы административных проступков, связанных с коррупцией.

S. Honcharuk

JURIDICAL ANALYSIS OF ADMINISTRATIVE OFFENCES RELATED TO CORRUPTION

National Aviation University
Kosmonavta Komarova Avenue, 1, 03680, Kyiv, Ukraine
E-mail: kafedra92@ukr.net

Purpose: certain provisions of the current anti-corruption legislation of Ukraine have been investigated in the article; legal compositions of administrative offences related to corruption have been analyzed. **Methods:** logical-conceptual, comparative-statistic, cognitive-analytical, etc. **Results:** a concept of administrative offences related to corruption has been defined, attributes of their legal compositions have been considered. Some suggestions to improve the effectiveness of counteraction to corruption have been given. **Discussion:** the specifics of administrative liability for administrative offences related to corruption.

Keywords: corruption, anti-corruption legislation of Ukraine, legal compositions of administrative offences.